

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет Інноваційних технологій харчування і
ресторанно-готельного бізнесу

**ЗБІРНИК
ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ**

**XI Всеукраїнська міжвузівська наукова конференція студентів,
аспірантів і молодих учених**

**«ІНТЕГРАЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ
НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ
ГОСТИННОСТІ»**

Одеса

2022

УДК 640.41:349.9:316.4
ББК 65.432

Керівництво оргкомітету:

Лебеденко Т.Є. – д.т.н., професор, зав. кафедри готельно-ресторанного бізнесу

Заступник голови:

Д'яконова А.К. – д.т.н., професор кафедри готельно-ресторанного бізнесу

Склад оргкомітету:

Коваленко Н.О. – к.т.н., доцент кафедри готельно-ресторанного бізнесу

Савенко А.А. – асистент кафедри готельно-ресторанного бізнесу

Редакційна колегія:

Стрікаленко Т.В. – д.м.н., професор кафедри готельно-ресторанного бізнесу

Федосова К.С. – к.т.н., доцент кафедри готельно-ресторанного бізнесу

Інтеграційні та інноваційні напрямки розвитку індустрії гостинності: збірник тез доповідей XI Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції студентів, аспірантів і молодих учених 19-20 травня 2022р., О.: ОНТУ, 2022. – 192с.

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами XI Всеукраїнської міжвузівської наукової конференції студентів, аспірантів і молодих учених «Інтеграційні та інноваційні напрямки розвитку індустрії гостинності», яка відбулась в Одеському національному технологічному університеті 19-20 травня 2022р.

За достовірність наведених фактів, цитат, посилань на літературні джерела та вживання власних імен несуть відповідальність автори наукових тез.

мрії. Проте не викликає сумніву значення закладів гостинності, рекреаційного бізнесу у створенні умов здорового життя і реалізації обох популярних напрямків.

Список використаних джерел

1. Совиярви О. Биохакинг. Руководство по раскрытию потенциала организма-ООО «Альпина Диджитал», 2018. 830 с.
2. Stará J., Peterson C. Understanding the Concept of Wellness for the Future of the Tourism Industry: A Literature Review //Journal of Tourism & Services. – 2017. – Т. 8. – №. 14.
3. Алієва, А. Ю. Сучасні бізнес-моделі розвитку туристично-рекреаційної сфери в Україні // Український журнал прикладної економіки. – 2020. – Том 5. – № 1. – С. 228–235.
4. Сучасні тенденції розвитку готельно-ресторанного бізнесу: міжнародний та національний досвід./ За ред. А. Ю. Парфіненка. – Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2017. – 412 с.

Гарат Г., Стрікаленко Т.В.

*Одеський національний технологічний університет
м. Одеса*

ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ РЕСУРСИ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У СУЧАСНОМУ КУРОРТНОМУ ГОСПОДАРСТВІ КРАЇНИ

Культурна спадщина є важливим чинником соціального, економічного і духовного розвитку територій в усіх країнах і сьогодні він набуває особливого значення. Історико-культурне і природне багатство країни надає їй реальні можливості для економічного і соціального піднесення, є потужним ресурсом збалансованого розвитку територій і формування їх рекреаційного потенціалу. Саме рекреаційний потенціал територій є підґрунтям для створення і функціонування курортів як місцевого, так і державного значення. Метою роботи був аналіз літератури щодо можливостей та реального використання історико-культурного потенціалу України у сучасному курортному господарстві.

З огляду на історичний розвиток курортів і санаторно-курортного лікування в Україні слід зауважити, що в останні роки сталася серйозна трансформація організації діяльності курортів. Ці зміни стосуються, перш за все, саме переходу організації курортної

діяльності на східноєвропейську модель. Тобто, одночасно проходить створення як сучасних медичних і лабораторно-діагностичних центрів, так і готельно-ресторанних комплексів, що надають певний перелік медичних, діагностичних та оздоровчих послуг усім, хто звертається до них за консультаціями чи лікуванням. Суттєво зменшується роль санаторіїв - державних та переважно профспілкового підпорядкування, в котрих надання медичних послуг регламентовано можливостями системи соціального страхування. Така реорганізація курортної діяльності сприяє розширенню залученості культурної спадщини, історико культурних ресурсів територій у ті оригінальні програми оздоровлення, реабілітації та профілактики загострень захворювань, які напрацьовують поки що окремі заклади галузі гостинності на курортах.

Важливим інструментом збереження історико-культурних ресурсів регіону, культурного надбання країни є, безумовно, туризм. Співпраця Всесвітньої туристської організації (ВТО) з ЮНЕСКО, з Міжнародною радою з питань пам'яток і визначних місць (ICOMOS) та Всеєвропейською федерацією зі збереження культурної спадщини (Europa Nostra) тощо є важливою складовою розвитку низки галузей, дотичних до подорожей. До таких галузей відноситься і сфера гостинності, значення якої у розвитку сучасних курортів безсумнівно. Одним з прикладів такої співпраці можна назвати низку курортів Румунії, де перетворення окремих пам'яток історико-культурної спадщини в успішні центри туризму та готелі має позитивний вплив і на економіку країни, тим самим підвищуючи рівень життя населення.

За результатами дослідження сучасного стану та основних проблем збереження і використання культурної спадщини України встановлено, що Україна загалом та її регіони, зокрема, володіють величезним історико-культурним потенціалом, деякі складові якого є унікальними і мають загальносвітове значення. Регіони України мають різні показники використання об'єктів культурної спадщини. Порівняльний аналіз даних щодо величини історико-культурного потенціалу та оцінки його реалізації, проведений Паньків Н. Є. та Гаврилишин О. М (2021 р), засвідчив, зокрема, що Одеська, Полтавська, Харківська, Донецька області мають низький потенціал спадщини, проте високий рівень її використання. Тоді як у Волинській, Чернівецькій, Чернігівській, Рівненській, Тернопільській, Хмельницькій областях високий потенціал історико-культурної спадщини проте низький рівень її використання. Врахування матеріалів аналізу, проведеного цими авторами, дозволить не лише усвідомити, наскільки цінним ресурсом може стати культурна спадщина для економічного і соціального розвитку практично кожного регіону

нашої країни, але й використовувати його в організації курортної діяльності. Особливо це має стосуватися курортів місцевого значення, не перевантажених можливостями використання природних ресурсів. Прикладом застосування саме такого підходу може бути оздоровчий комплекс «Червона калина» у Рівненській області.

Отже, історико-культурна та природна неповторність і самобутність регіонів України мають стати перспективним джерелом розвитку як територій, так і закладів галузі гостинності, курортів, туризму. В свою чергу, саме це може сприяти як підвищенню рівня життя населення в регіоні і можливостей для повноцінної рекреації, так і бути важливим інструментом збереження їх історико-культурного надбання.

Список використаних джерел

1. Оцінка туристично-рекреаційного потенціалу регіону. Монографія. За ред. проф. В. Г. Герасименка. – Одеса: ОНЕУ, 2016. – 262 с.
2. Курорти України державного та місцевого значення./ За ред.. К.Д.Бабова, О.М. Нікіпелової. – Одеса: Пальміра, 2010.
3. Паньків Н. Є., Гаврилишин О. М. Вплив культурної спадщини на розвиток туризму в Україні. - Вісник Хмельницького націон. університету. 2021, № 6, Том 1. С.212-224.
4. Стрікаленко Т. В., Д'яконова А. К., Коротич О. М. Інноваційна діяльність санаторно-курортних закладів: проблеми, варіанти рішень, освіта / Social and Economic Aspects of Education in Modern Society: Proc of the XXVI Intern Sci&Pract Conf. February 25, 2021. Warsaw, Poland: RS Global Sp. z. O. O., 2021. – P.48-55.

Цанга А.Р., Гранченко Л.В.

Уманський національний університет садівництва

м. Умань

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

В усьому світі готельно-ресторанний бізнес є одним із найбільш привабливих для інвесторів, а його рентабельність у розвинутих країнах не буває нижчою за 40 %, при цьому досягаючи в «туристичних» зонах відмітки 100 %. Щодо України, то на думку